

Реквієм по загиблим синам України

Тим, хто в полі не вижив, не скорився в бою,
Хто навік залишився спочивати в степу,
В горах скельних, у морі, спокоївся в імлі,
Я присвячую реквієм, віддаю шану їм.
Сила їх в непокорі відбивалась у снах,
Відчували неволю, проганяли той страх,
Що при смерті корився. І в обійми свої...
Та вставали й молились відчайдушні сини,
Пересіяли вітром у пекельних боях
Перепечені душі в смолоскипах буття.
Батьківщині напевно присвятивши життя,
Відганяли в майбутнє сліз жалю каяття.
Замість книжок читання постулати війни
Вчили змалку напам'ять в кайданах москалів,
У загарбницьких лапах турків, ляхів, татар...
Вже народ і не плакав, та чому – не питав.
Якби ж нам того духу крізь часи пронести
Та вселити у кожній українській душі,
Піднялась би з коліна правда й віра в серцях,
І сучасна Україна мала б гідне життя.
Тим, хто в полі не вижив, не скорився в бою,
Хто навік залишився спочивати в степу,
За майбутнього долю та за наше життя
Вічна слава цим воїнам – українським синам!

2017 рік